

Universität Rzeszów

UCNJO

Projekt: Pädagogik - Fachtext

Thema: Pädagogisches Handeln nach Hermann Giesecke

Bearbeitet von: Monika Jurkiewicz, II Pädagogik 1 st. S

Joanna Pilch, II Pädagogik 1 st. S

Martyna Bawoł, I Pädagogik 2 st. S

Gruppe von Mag. Maria Żukowska - Światłowska

Thema: Pädagogisches Handeln nach Hermann Giesecke

Hermann Giesecke hat eine systematische Theorie des professionellen, also beruflichen pädagogischen Handelns beschrieben, um den Handelnden ein Instrument anzubieten, durch das sie ihr Verhalten reflektieren können.

Nach Giesecke (2007, S. 21f.) ist pädagogisches Handeln eine Form des sozialen Handelns, also ein Handeln, das sich auf Veränderung von Menschen beziehungsweise von menschlichen Verhältnissen und Bedingungen richtet und an anderen orientiert. Daher könne es auch kein „richtiges“, sondern nur „angemessenes“ pädagogisches Handeln geben. Giesecke argumentiert weiter, dass es immer mehrere Möglichkeiten vernünftigen pädagogischen Handelns gibt.

Das Hauptziel pädagogischen Handelns sei es, Lernen zu ermöglichen, soweit dies im Bewusstsein und im argumentativen Austausch möglich sei. Den Begriff Lernen definiert Giesecke (2007, S. 25) in diesem Zusammenhang umgangssprachlich: Gelerntes sei alles, was man weiß oder kann, was man vorher nicht wusste oder konnte. Das pädagogische Handeln käme dort an seine Grenzen, wo Lernprozesse nicht mehr argumentativ ins Bewusstsein geholt werden könnten oder nicht mehr rationaler Aufklärung zugänglich seien. Also wo das Geäußerte nicht mehr das Gemeinte ist. Daraus folgert Giesecke (2007, S. 27), dass pädagogisch inszeniertes Lernen im Grunde immer nur kognitives, über Verstand, Denken und Bewusstsein laufendes Lernen sein kann. Seiner Auffassung nach gilt dies auch, wenn es sich um soziale oder emotionale Lernziele handelt.

Das Lernen in öffentlichen Einrichtungen wie z.B. in Kindertagesstätten, Schulen, Jugendeinrichtungen oder Fortbildungsstätten für Erwachsene, diene dem Ziel „mündig“ zu werden (im Sinne Kants) beziehungsweise es zu bleiben.

Pädagogisches Handeln greife in unabhängig voneinander ablaufende Lebensgeschichten ein. Folgt man Giesecke (2007, S. 45f.) weiter, formt das Handeln keine Persönlichkeiten oder deren Bildungsgeschichten, sondern ist eine Dienstleistung dafür, damit die Individuen sich durch Lernen (weiter) entwickeln können. Pädagogisches Handeln erschaffe nicht die Menschen oder gebe ihnen ihre Persönlichkeit, sondern interveniere und begleite die Menschen in ihrem Leben (Giesecke, 2007, S. 32).

Giesecke vertritt die Auffassung, dass pädagogisches Handeln den Menschen und Situationen partikular sehen muss. Denn kein Mensch sei nur ein lernendes Wesen und keine Situation sei nur eine pädagogische. Aus diesen Überlegungen folge, dass der Berufspädagoge auch noch andere Formen des sozialen Handelns beherrschen muss (politisches, administratives, ökonomisches und medizinisches Handeln).

Weiter beschreibt er als notwendigen Gegenpol zum Handeln die Reflexion des Handelns bzw. die systematische Erweiterung des Vorstellungs-Repertoires. Dabei unterscheidet er zwischen einer engeren Reflexion, die auf die Handlungssituation bezogen ist und einer weiteren, die identisch mit der fortschreitenden Bildungsgeschichte des Berufspädagogen ist.

Temat: Działania pedagogiczne według Hermanna Giesecke

Hermann Giesecke opisał systematyczną teorię profesjonalnego, a więc zawodowego działania pedagogicznego, w ten sposób oferując instrument, z którym osoby działające mogłyby skonfrontować swoje zachowanie.

Według Giesecke postępowanie pedagogiczne jest działaniem społecznym, które odnosi się i skupia na zmianach zachodzących w ludziach, względnie w ludzkich relacjach i warunkach. Stąd nie istnieje jeden prawidłowy schemat postępowania pedagogicznego, a jedynie postępowanie odpowiednie.

Głównym celem działań pedagogicznych jest umożliwienie uczenia się, o ile jest to możliwe w zakresie świadomości i wymiany argumentów. W tym kontekście Giesecke definiuje pojęcie uczenia się: „To, czego się dowiedzieliśmy, co wiemy lub umiemy, a czego wcześniej nie wiedzieliśmy lub nie umieliśmy”. Działania pedagogiczne mają swoje granice tam, gdzie procesy uczenia się przestają w argumentacyjny sposób trafiać do świadomości albo nie znajdują racjonalnego wyjaśnienia. Tak więc tam, gdzie sens wyrażony nie jest zamierzony. Giesecke stwierdza, że uczenie się zainscenizowane pedagogicznie może przebiegać jedynie na podłożu poznawczym przy pomocy rozumu, myślenia i świadomości. W jego ujęciu odnosi się to również do społecznych oraz emocjonalnych celów uczenia się.

Nauka w publicznych instytucjach, jak np. placówkach dziennej opieki nad dziećmi, szkołach, instytucjach młodzieżowych lub placówkach kształcenia dla dorosłych służy stawianiu się i pozostaniu dojrzałym (w znaczeniu kantowskiego „müdig”).

Działanie pedagogiczne wkracza do przebiegających niezależnie od siebie historii życia. Podążając dalej za Giesecke, działanie pedagogiczne nie buduje osobowości czy ich historii edukacji, ale jest usługą, dzięki której jednostki mogą się (dalej) rozwijać poprzez uczenie się. Działanie pedagogiczne nie tworzy ludzi, ich osobowości, lecz interweniuje i towarzyszy ludziom w ich życiu.

Giesecke reprezentuje pogląd, że działanie pedagogiczne musi postrzegać człowieka i sytuacje partykularystycznie. Albowiem nie ma człowieka, który byłby wyłącznie istotą uczącą się oraz żadna sytuacja nie jest jedynie pedagogiczna. Z powyższych rozważań wynika, że zawodowy pedagog musi opanować także inne formy działań społecznych (polityczne, administracyjne, ekonomiczne i medyczne).

Dalej Giesecke opisuje jako niezbędny przeciwny biegun działania refleksję nad działaniem, względnie rozszerzanie repertuaru wyobraźni. Rozróżnia przy tym wąską refleksję, która odnosi się do sytuacji działania oraz szerszą, która jest identyczna z postępującą historią edukacji zawodowego pedagoga.

Fachwortschatz

Nomen	Adjektiv	Verb	Wendung
Auffassung (-e, -en) - pojmowanie	angemessen- prawidłowy	ablaufen - przebiegać	lernendes Wesen – istota ucząca się
Austausch (-r, kein Pl.)- wymiana	beziehungsweise - względnie	anbieten - zapropnować	rationale Aufklärung – racjonalne wyjaśnienie
Bewusstsein (-s, kein Pl.) - świadomość	eng - wąski	beherrschen - opanowywać	
Bildungsgeschichte (-e, -n) – historia edukacji	fortschreitend - postępujący	erschaffen - stwarzać	
Dienstleistung (-e, -en) - usługa	notwendig - niezbędny	greifen - wkraczać	
	überlegen - rozważać		
Einrichtung (-e, -en) - instytucja	umgangssprachlich - potocznie	intervenieren - interweniować	

Fortbildungsstätte (-e, -en) – placówka dokształcania dla dorosłych	unabhängig - niezależny	vertreten - reprezentować
Gegenpol (-r, -e) – biegun przeciwny		
Hauptziel (-s, -e) – główny cel	zugänglich - przystępny	
Jugendeinrichtung (-e, -en) – instytucja młodzieżowa		
Kindertagesstätte (-e, -n) – placówki dziennej opieki nad dziećmi		
Lebensgeschichte (-e, -n) – historia życia		
Persönlichkeit (-e, -en) - osobowość		
Veränderung (-e, -en) - zmiana		
Verhalten (-s, kein Pl.) - zachowanie		

Quiz

1. Pädagogisches Handeln ist eine Form administrativen/politischen/sozialen Handelns.
2. Pädagogisches Handeln richtet sich auf:
 - A. Veränderung von Menschen
 - B. Bedingungen
 - C. Veränderung von Menschen (bzw. von menschlichen Verhältnissen) und Bedingungen
3. Das Hauptziel pädagogischen Handelns ist:
 - A. Lernen zu ermöglichen
 - B. Emotionale Lernziele
 - C. Soziales Handeln
4. Das Lernen.....wie z.B. in Kindertagesstätten/ Schulen/Jugendeinrichtungen, diene dem Ziel.....zu werden (im Sinne Kants) bzw. es zu bleiben.
5. Pädagogisches Handeln formt Persönlichkeiten/ formt Bildungsgeschichten/ ist Dienstleistung, damit Individuen sich durch Lernen (weiter) entwickeln können.